

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1100/2007,
annettu 18 päivänä syyskuuta 2007,
Euroopan ankeriaskannan elvytystoimenpiteistä**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

tävän käytön turvaamiseksi. Päätökset olisi tehtävä mahdollisimman lähellä niitä paikkoja, joissa ankeriasta hyödynnetään. Etusija olisi annettava toimille, joita jäsenvaltiot toteuttavat laatimalla alueellisiin ja paikallisiin olosuhteisiin mukautettuja ankeriaanhoitosuunnitelmia.

(1) Neuvosto antoi 19 päivänä heinäkuuta 2004 päätelmät, jotka koskevat yhteisön toimintasuunnitelman kehittämistä Euroopan ankeriaskannan hoitamiseksi 1 päivänä lokakuuta 2003 annettua komission tiedonantoa neuvostolle ja Euroopan parlamentille. Päätelmiin sisältyy pyyntö komissiolle tehdä Euroopan ankeriaskannan pitkän aikavälin hoitoa koskevia ehdotuksia.

(2) Euroopan parlamentti hyväksyi 15 päivänä marraskuuta 2005 päätöslauselman, jossa komissiota pyydettiin välittömästi tekemään ehdotus Euroopan ankeriaskannan elvyttämistä koskeväksi asetukseksi.

(3) Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) tuoreimman Euroopan ankeriaskantaa koskevan tieteellisen lausunnon mukaan kanta alittaa turvalliset biologiset rajat, eikä nykyinen kalastus ole kestävä. ICES suosittelee, että koko Euroopan ankeriaskannalle laaditaan kiireellisesti elvytysuunnitelma ja että kannan hyödyntäminen ja muu kalastukseen tai kyseiseen kantaan vaikuttava ihmisen toiminta rajoitetaan mahdollisimman vähiin.

(4) Yhteisössä on monenlaisia olosuhteita ja tarpeita, jotka edellyttävät erilaisia erityisratkaisuja. Tämä moninaisuus olisi otettava huomioon suunniteltaessa ja toteutettaessa toimenpiteitä Euroopan ankeriaskannan suojelun ja kes-

(5) Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetulla direktiivillä 92/43/EY ⁽²⁾ ja yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/60/EY ⁽³⁾ pyritään muun muassa suojelemaan, säilyttämään ja parantamaan vesiympäristöä, jossa ankerias viettää osan elinkaarestaan, ja tämän asetuksen ja mainittujen direktiivien nojalla toteutettavien toimenpiteiden koordinointi ja yhdenmukaisuus on tarpeen varmistaa. Ankeriaanhoitosuunnitelmien olisi erityisesti katettava vesistöalueet, jotka on määritelty direktiivin 2000/60/EY mukaisesti.

(6) Euroopan ankeriaskannan elvytystoimenpiteiden tuloksellisuus edellyttää tiivistä yhteistyötä ja yhtenäistä toimintaa yhteisön ja jäsenvaltioiden tasolla sekä paikallisella ja alueellisella tasolla samoin kuin asianomaiselle julkiselle sektorille tiedottamista, sen kuulemista ja sen osallistumista. Tässä yhteydessä ankeriaanhoitosuunnitelmien tehokasta täytäntöönpanoa voidaan edistää Euroopan kalatalousrahaston tuella.

(7) Jos jäsenvaltion kansallisella alueella sijaitsevia vesistöalueita ei voida nimetä ja määritellä ankeriaan luonnolliseksi elinympäristöksi, kyseinen jäsenvaltio olisi voitava vapauttaa velvoitteesta laatia ankeriaanhoitosuunnitelma.

(8) Ankeriaskannan elvytystoimenpiteiden tehokkuuden ja tasapuolisuuden varmistamiseksi on tarpeen, että jäsenvaltiot määrittelevät toteutettavat toimenpiteet ja niiden kattamat alueet sekä huolehtivat näiden tietojen laajasta levittämisestä ja toimenpiteiden tehokkuuden arvioinnista.

(9) Komission olisi hyväksyttävä ankeriaanhoitosuunnitelmat tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean teknisen ja tieteellisen arvion perusteella.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 16. toukokuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/105/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 368).

⁽³⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä 2455/2001/EY (EYVL L 331, 15.12.2001, s. 1).

- (10) Sellaisilla vesistöalueilla, joilla kalastuksella ja muilla ankeriaisiin vaikuttavilla ihmisen toimilla voi olla rajat ylittäviä vaikutuksia, kaikki ohjelmat ja toimenpiteet olisi koordinoitava koko vesistöalueen osalta. Koordinointi ei kuitenkaan saa viivästyttää ankeriaanhoitosuunnitelmien kansallisten toimenpiteiden pikaista käyttöönottoa. Yhteisön rajojen ulkopuolelle ulottuvien vesistöalueiden osalta yhteisön olisi pyrittävä varmistamaan asianmukainen koordinointi asianomaisten kolmansien maiden kanssa.
- (11) Sekä yhteisössä että yhteisön ulkopuolella tehtävän rajat ylittävän koordinoinnin yhteydessä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota Itämereen sekä direktiivin 2000/60/EY soveltamisalan ulkopuolisiin Euroopan rannikkovesiin. Tällainen koordinointitarve ei kuitenkaan saisi estää jäsenvaltioita toteuttamasta kiireellisiä toimia.
- (12) Näin ollen ankeriaanhoitosuunnitelman osana olisi toteutettava erityisiä toimenpiteitä Euroopan vesiin laskettavien alle 12 senttimetriä pitkien ankerioiden määrän lisäämiseksi sekä alle 20 senttimetriä pitkien ankerioiden siirtämiseksi kantojen elvyttämistä varten.
- (13) Vuosittain pyydetävistä alle 12 senttimetriä pitkistä ankeriaista 60 prosenttia olisi varattava istutukseen 31 päivään heinäkuuta 2013 mennessä. Alle 12 senttimetriä pitkien ankerioiden markkinahintojen kehitystä olisi seurattava vuosittain. Jos jäsenvaltioiden määrittelemillä ankeriasvesistöalueilla istutukseen käytettävien alle 12 senttimetriä pitkien ankerioiden keskimääräinen markkinahinta laskee merkittävästi muihin tarkoituksiin käytettävien alle 12 senttimetriä pitkien ankerioiden hintaan verrattuna, komissio olisi valtuutettava toteuttamaan tarkoituksenmukaisia toimia, joihin voi kuulua istutukseen varattavien alle 12 senttimetriä pitkien ankerioiden prosentiosuuden tilapäinen alentaminen.
- (14) Ankeriassaaliita, jotka pyydetään jäsenvaltioiden määrittelemien ankeriaan luonnollisen elinympäristön muodostavien ankeriasvesistöalueiden rajojen merenpuoleisilla yhteisön vesillä, olisi vähennettävä asteittain vähentämällä pyyntiponnistusta tai saaliita vähintään 50 prosentilla vuosien 2004–2006 keskimääräisestä pyyntiponnistuksesta tai saaliista.
- (15) Jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella komission olisi laadittava kertomus ankeriaanhoitosuunnitelmien täytäntöönpanon tuloksista ja tarvittaessa ehdotettava aiheellisia toimenpiteitä, joilla Euroopan ankerias-kanta suurella todennäköisyydellä elpyisi.
- (16) Jäsenvaltioiden olisi luotava valvonta- ja tarkkailujärjestelmä, joka on mukautettu sisävesikalastuksessa jo vallit-

seviin olosuhteisiin ja sen yhteydessä sovellettavaan sää-döskehukseen yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovelletta-vasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽¹⁾ mu-kaisesti. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi toimitettava tiettyjä kaupallista ja virkistyskalastusta koskevia tietoja ja arvioita tukemaan tarvittaessa ankeriaanhoitosuunnitel-mia koskevaa raportointia ja arviointia sekä valvonta- ja täytäntöönpanotoimia. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi toteu-tettava toimia valvonnan ja täytäntöönpanon varmistami-seksi ankeriaan tuonnin ja viennin osalta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

1. Tällä asetuksella vahvistetaan puitteet *Anguilla anguilla* -lajin Euroopan ankerias-kannan suojelulle ja kestäväälle käytölle yhteisön vesillä, jäsenvaltioiden rannikkolaguuneissa, jokisuis-toissa sekä joissa ja niihin yhteydessä olevissa sisävesissä, jotka laskevat mereen ICES-suuralueilla III, IV, VI, VII, VIII ja IX, tai Välimereen.

2. Mustanmeren ja siihen yhdistyvien vesistöalueiden osalta komissio tekee tieteellis-teknis-taloudellista kalastuskomiteaa kuultuaan elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestä-västä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ⁽²⁾ 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen 31 päivään joulukuuta 2007 mennessä päätöksen siitä, ovatko kyseiset vesialueet tämän asetuksen 3 artiklan mu-kaisesti eurooppalaisen ankeriaan luonnollisia elinympäristöjä.

3. Tämän asetuksen mukaisten toimenpiteiden hyväksyminen ja toteuttaminen eivät vaikuta direktiivien 92/43/ETY ja 2000/60/EY asiaa koskevien säännösten soveltamiseen.

2 artikla

Ankeriaanhoitosuunnitelmien vahvistaminen

1. Jäsenvaltioiden on yksilöitävä ja määriteltävä niiden kan-sallisella alueella sijaitsevat yksittäiset vesistöalueet, jotka ovat eurooppalaisen ankeriaan luonnollisia elinympäristöjä (jäljem-pänä 'ankeriasvesistöalueita'), joihin voi kuulua merialueita. Jä-senvaltio voi asianmukaisin perustein määritellä koko sen kan-sallisen alueen tai olemassa olevan alueellisen hallintoyksikön yhdeksi ankeriasvesistöalueeksi.

⁽¹⁾ EUVL L 261, 20.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1967/2006 (EUVL L 409, 30.12.2006, s. 11, oikaisu EUVL L 36, 8.2.2007, s. 6).

⁽²⁾ EUVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

2. Ankeriasvesistöalueita määritellessään jäsenvaltioiden on otettava mahdollisimman tarkoin huomioon direktiivin 2000/60/EY 3 artiklassa tarkoitetut hallinnolliset järjestelyt.

3. Jäsenvaltioiden on laadittava jokaiselle 1 kohdan mukaisesti määritellylle ankeriasvesistöalueelle ankeriaanhoitosuunnitelma.

4. Kunkin ankeriaanhoitosuunnitelman tavoitteena on vähentää ihmisen toiminnan aiheuttamaa kuolleisuutta ja siten mahdollistaa se, että vähintään 40 prosenttia hopea-ankeriaiden biomassasta pääsee suurella todennäköisyydellä kutuvaellukselle verrattuna kutuvaellukselle pääsyä koskevaan parhaaseen arviioon, joka olisi toteutunut, jos ihmisen toiminnan vaikutukset eivät olisi vaikuttaneet kantaan. Ankeriaanhoitosuunnitelma on laadittava, jotta edellä mainittu tavoite saavutetaan pitkällä aikavälillä.

5. Kutuvaellukselle pääsyn tavoitetaso määritellään yhdellä tai useammalla seuraavista kolmesta tavasta, ottaen huomioon kustakin ankeriasvesistöalueesta saatavilla olevat tiedot:

- a) soveltuvimpana ajankohtana ennen vuotta 1980 kerättyjen tietojen käyttö, edellyttäen, että kelvollisia tietoja on saatavilla riittävästi;
- b) elinympäristöön perustuva arvio potentiaalisesta ankeriaan tuotannosta, jos ihmisen toiminnan aiheuttamia kuolleisuustekijöitä ei ole; tai
- c) suhteessa samanlaisten vesistöalueiden ekologiaan ja hydrografiaan.

6. Kussakin ankeriaanhoitosuunnitelmassa on oltava kuvaus ja analyysi ankeriaspopulaation nykytilasta ankeriasvesistöalueella suhteessa 4 kohdassa asetettuun kutuvaellukselle pääsyä koskevaan tavoitetasoon.

7. Kussakin ankeriaanhoitosuunnitelmassa on ilmoitettava toimenpiteet 4 kohdassa asetetun tavoitteen saavuttamiseksi, seuraamiseksi ja todentamiseksi. Jäsenvaltiot voivat määritellä keinot paikallisten ja alueellisten olosuhteiden mukaisesti.

8. Ankeriaanhoitosuunnitelma voi sisältää seuraavat toimenpiteet, mutta ei rajoitu niihin:

— kaupallisen kalastuksen vähentäminen,

— virkistyskalastuksen rajoittaminen,

— ankeriaskannan elvyttämistoimenpiteet,

— rakenteelliset toimenpiteet jokien saattamiseksi kulkukelpoiksi ja niiden elinympäristöjen parantamiseksi yhdessä muiden ympäristötoimenpiteiden kanssa,

— hopea-ankeriaiden kuljettaminen sisävesistä vesiin, joista ne voivat päästä vapaasti Sargassomereen,

— saalistajalajien torjunta,

— vesivoimaturbiinien pysäyttäminen tilapäisesti,

— vesiviljelyyn liittyvät toimenpiteet.

9. Kuhunkin ankeriaanhoitosuunnitelmaan on liitettävä aika-taulu 4 kohdassa asetetun kutuvaellukselle pääsyä koskevan tavoitetason saavuttamiseksi vaiheittaista lähestymistapaa noudattaen ja oletetun rekrytointitason mukaan; tähän sisältyvät ankeriaanhoitosuunnitelman ensimmäisestä soveltamisvuodesta käytöön otettavat toimenpiteet.

10. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava ankeriaanhoitosuunnitelmansa puitteissa mahdollisimman pian tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä, joilla vähennetään kalastuksen ulkopuolisten tekijöiden kuten vesivoimaturbiinien, pumppujen ja saalistajalajien aiheuttamaa ankeriaan kuolleisuutta, ellei tämä ole tarpeellista suunnitelman tavoitteen saavuttamiseksi.

11. Kuhunkin ankeriaanhoitosuunnitelmaan on sisällyttävä kuvaus valvonta- ja täytäntöönpanotoimenpiteistä, joita sovelletaan muilla kuin yhteisön vesillä 10 artiklan mukaisesti.

12. Ankeriaanhoitosuunnitelma muodostaa Euroopan kalatalousrahastosta 27 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006⁽¹⁾ 24 artiklan 1 kohdan v alakohdassa tarkoitetun yhteisön kalavarojen säilyttämistoimenpiteen puitteissa hyväksytyyn kansalliseen hoitosuunnitelmaan.

⁽¹⁾ EUVL L 223, 15.8.2006, s. 1.

3 artikla

Ankeriaanhoitosuunnitelman laatimisvelvoitetta koskeva poikkeus

1. Jäsenvaltio voidaan vapauttaa ankeriaanhoitosuunnitelman laatimisvelvoitteesta, mikäli toimitetaan asianmukaiset perustelut siitä, että tämän jäsenvaltion alueella sijaitsevat vesistöalueet tai merialueet eivät ole eurooppalaisen ankeriaan luonnollisia elinympäristöjä.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 kohdan mukaisesti laadittu vapautushakemus komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2008.
3. Komissio hyväksyy vapautushakemuksen tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean tai muiden toimivaltaisten tieteellisten elimien teknisen ja tieteellisen arvion perusteella asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.
4. Jos komissio hyväksyy vapautushakemuksen, kyseessä olevaan jäsenvaltioon ei sovelleta 4 artiklaa.

4 artikla

Ankeriaanhoitosuunnitelmien toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava 2 artiklan mukaisesti laaditut ankeriaanhoitosuunnitelmansa komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2008.
2. Jäsenvaltion, joka ei ole toimittanut ankeriaanhoitosuunnitelmaa komissiolle hyväksyttäväksi 31 päivään joulukuuta 2008 mennessä, on joko vähennettävä pyyntiponnistusta vähintään 50 prosentilla vuosien 2004–2006 keskimääräiseen pyyntiponnistukseen verrattuna tai vähennettävä pyyntiponnistusta ankeriassaaliiden pienentämiseksi vähintään 50 prosentilla vuosien 2004–2006 keskimääräiseen saaliiseen verrattuna joko lyhentämällä ankeriaan kalastuskautta tai muilla keinoin. Kyseinen vähennys on pantava täytäntöön 1 päivästä tammikuuta 2009.
3. Tämän artiklan 2 kohdassa säädetty saaliiden pienentäminen voidaan korvata kokonaan tai osittain muita ihmisen toiminnan aiheuttamia kuolleisuustekijöitä koskevilla välittömällä toimenpiteillä, jotka mahdollistavat sen, että saaliiden pienentämisestä vastaava määrä vaeltavia hopea-ankeriaita voi päästä mereen kutemaan.

5 artikla

Ankeriaanhoitosuunnitelmien hyväksyminen ja täytäntöönpano

1. Komissio hyväksyy ankeriaanhoitosuunnitelmat tieteellisten-taloudellisen kalastuskomitean tai muiden toimivaltaisten

tieteellisten elimien teknisen ja tieteellisen arvion perusteella asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden on pantava komission 1 kohdan mukaisesti hyväksymät ankeriaanhoitosuunnitelmat täytäntöön 1 päivästä heinäkuuta 2009 tai mahdollisimman pian ennen tätä päivämäärää.

3. Heinäkuun 1 päivästä 2009 tai sitä aikaisemmasta ankeriaanhoitosuunnitelman täytäntöönpanopäivästä alkaen *Anguilla anguilla* -lajin ankeriaan kalastaminen on sallittua koko vuoden, edellyttäen, että kalastus on komission 1 kohdan mukaisesti hyväksymän ankeriaanhoitosuunnitelman määräysten ja rajoitusten mukaista.

4. Jäsenvaltion, joka on toimittanut komissiolle hyväksyttäväksi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2008 ankeriaanhoitosuunnitelman, jota komissio ei voi hyväksyä 1 kohdan mukaisesti, on joko vähennettävä pyyntiponnistusta vähintään 50 prosentilla vuosien 2004–2006 keskimääräiseen pyyntiponnistukseen verrattuna tai vähennettävä pyyntiponnistusta ankeriassaaliiden pienentämiseksi vähintään 50 prosentilla vuosien 2004–2006 keskimääräiseen saaliiseen verrattuna joko lyhentämällä ankeriaan kalastuskautta tai muilla keinoin. Kyseinen vähennys on pantava täytäntöön kolmen kuukauden kuluessa päätöksestä jättää suunnitelma hyväksymättä.

5. Tämän artiklan 4 kohdassa säädetty saaliiden pienentäminen voidaan korvata kokonaan tai osittain muita ihmisen toiminnan aiheuttamia kuolleisuustekijöitä koskevilla välittömällä toimenpiteillä, jotka mahdollistavat sen, että saaliiden vähentämisestä vastaava määrä vaeltavia hopea-ankeriaita voi päästä mereen kutemaan.

6. Siinä tapauksessa, että komissio ei voi hyväksyä ankeriaanhoitosuunnitelmaa, jäsenvaltio voi toimittaa tarkistetun suunnitelman kolmen kuukauden kuluessa päätöksestä jättää suunnitelma hyväksymättä.

Tarkistettu ankeriaanhoitosuunnitelma on hyväksyttävä 1 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Edellä 4 kohdassa säädettyä saaliiden pienentämistavoitetta ei sovelleta, jos komissio hyväksyy tarkistetun suunnitelman.

6 artikla

Rajat ylittävät ankeriaanhoitosuunnitelmat

1. Useamman kuin yhden jäsenvaltion alueelle ulottuvien ankeriasvesistöalueiden osalta asianomaisten jäsenvaltioiden on laadittava ankeriaanhoitosuunnitelma yhdessä.

Jos koordinoinnista uhkaa aiheutua sellainen viive, että ankeriaanhoitosuunnitelmaa ei voida toimittaa ajoissa, jäsenvaltiot voivat toimittaa vesistöalueen kansallista osaansa koskevan ankeriaanhoitosuunnitelman.

2. Jos ankeriasvesistöalue ulottuu yhteisön alueen ulkopuolelle, asiaan liittyvien jäsenvaltioiden on pyrittävä laatimaan ankeriaanhoitosuunnitelma yhteistyössä kyseisten kolmansien maiden kanssa, ja alueellisten kalastusjärjestöjen toimivaltaa on kunnioitettava. Jos kyseiset kolmannet valtiot eivät ole mukana yhdessä laatimassa ankeriaanhoitosuunnitelmaa, asiaan liittyvät jäsenvaltiot voivat toimittaa ankeriaanhoitosuunnitelmat alueellaan sijaitsevan ankeriasvesistöalueen osalta, jotta 2 artiklan 4 kohdassa kutuvaellukselle säädetty tavoitetaso saavutetaan.

3. Edellä olevaa 2, 4 ja 5 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin rajat ylittäviin suunnitelmiin.

7 artikla

Ankeriaskannan elvytystoimenpiteet

1. Jos jäsenvaltio sallii alle 12 senttimetriä pitkien ankerioiden kalastuksen joko osana 2 artiklan mukaisesti vahvistettua ankeriaanhoitosuunnitelmaa tai 4 artiklan 2 kohdan tai 5 artiklan 4 kohdan mukaista pyyntiponnistuksen vähentämistä, sen on huolehdittava siitä, että vähintään 60 prosenttia kyseisessä jäsenvaltiossa kunakin vuonna pyydytyistä alle 12 senttimetriä pitkistä ankeriaista saatetaan markkinoille käytettäväksi ankeriaskannan elvyttämisessä jäsenvaltioiden 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrittelemillä ankeriasvesistöalueilla, jotta hopea-ankerioiden kutuvaellukselle pääsy lisääntyisi.

2. Elvytykseen tarkoitettu 60 prosentin osuus on esitettävä 2 artiklan mukaisesti vahvistetussa ankeriaanhoitosuunnitelmassa. Hoitosuunnitelman ensimmäisenä soveltamisvuonna osuus on vähintään 35 prosenttia ja nousee asteittain vähintään viidellä prosentilla vuodessa. Edellä mainittu 60 prosentin taso on saavutettava 31 päivään heinäkuuta 2013 mennessä.

3. Jäsenvaltioiden on luotava tarkoituksenmukainen raportointijärjestelmä sen varmistamiseksi, että kukin 2 kohdassa säädetty prosenttiosuus pyydytyistä alle 12 senttimetriä pitkistä ankeriaista käytetään kannan elvytysohjelmaan.

4. Elvytystä varten tapahtuvan ankerioiden siirron on oltava osa 2 artiklassa määriteltyä ankeriaanhoitosuunnitelmaa. Suunnitelmissa on mainittava, millainen määrä alle 20 senttimetriä pitkiä ankeriaita on tarpeen elvytystä varten, jotta hopea-ankerioiden kutuvaellukselle pääsy lisääntyisi.

5. Komissio toimittaa neuvostolle vuosittain raportin alle 12 senttimetriä pitkien ankerioiden markkinahintojen kehityksestä. Kyseiset jäsenvaltiot perustavat sitä varten asianmukaisen järjestelmän hintojen seuraamiseksi ja toimittavat hinnoista vuosittain raportin komissiolle.

6. Jos kannan elvyttämiseen käytettävien ankerioiden keskimääräinen markkinahinta muihin tarkoituksiin käytettävien ankerioiden keskimääräiseen markkinahintaan verrattuna laskee merkittävästi, kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava siitä komissiolle. Komissio toteuttaa asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tilanteen oikaisemiseksi tarvittavia toimia, joihin voi kuulua 2 kohdassa tarkoitettujen prosenttiosuukien tilapäinen alentaminen.

7. Komissio toimittaa neuvostolle raportin 1 päivään heinäkuuta 2011 mennessä ja arvioi kannan elvyttämistoimenpiteitä, mukaan lukien markkinahintojen kehitys. Tämän arvion perusteella neuvosto päättää määränemmistöllä komission ehdotuksesta asianmukaisista toimenpiteistä kannan elvyttämistoimenpiteiden tasapainottamiseksi siten, että 2 kohdassa tarkoitettujen prosenttiosuudet saavutetaan.

8. Kannan elvyttäminen on katsottava asetuksen (EY) N:o 1198/2006 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi säilyttämistoimenpiteeksi, edellyttäen, että se

— on osa 2 artiklan mukaisesti vahvistettua ankeriaanhoitosuunnitelmaa,

— koskee alle 20 senttimetriä pitkiä ankeriaita, ja

— edistää 2 artiklan 4 kohdassa asetetun kutuvaellukselle pääsyä koskevan 40 prosentin tavoitetason saavuttamista.

8 artikla

Yhteisön vesiä koskevat toimenpiteet

1. Jos jäsenvaltio harjoittaa ankeriaan kalastusta yhteisön vesillä, on joko vähennettävä pyyntiponnistusta vähintään 50 prosentilla vuosien 2004–2006 keskimääräiseen pyyntiponnistukseen verrattuna tai vähennettävä pyyntiponnistusta ankeriassaaliiden pienentämiseksi vähintään 50 prosentilla vuosien 2004–2006 keskimääräiseen saaliiseen verrattuna. Saaliita on pienennettävä vähitellen siten, että alkutahti on 1 päivästä heinäkuuta 2009 alkaen 15 prosenttia vuodessa kahtena ensimmäisenä vuotena viiden vuoden pituisen jakson aikana.

2. Yhteisön vesillä tarkoitetaan 1 kohdassa jäsenvaltioiden 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrittelemien ankeriaan luonnollisen elinympäristön muodostavien ankeriasvesistöalueiden rajojen merenpuoleisia vesiä.

9 artikla

Raportointi ja arviointi

1. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle raportti aluksi joka kolmas vuosi siten, että ensimmäinen raportti annetaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012. Kolmen joka kolmas vuosi toimitettavan raportin jälkeen raportti esitetään joka kuudes vuosi. Raporteista on käytävä ilmi suunnitelman seuranta, tehokkuus ja tulokset, ja niissä on erityisesti esitettävä seuraavat parhaat saatavilla olevat arviot:

- a) kunkin jäsenvaltion osalta se osuus hopea-ankerioiden biomassasta, joka pääsee kutemaan mereen, tai kyseisen jäsenvaltion alueelta osana merelle päin suuntautuvaa kutuvaellusta poistuvien hopea-ankerioiden biomassaa verrattuna kutuvaellukselle pääsyä koskevaan tavoitetasoon, josta säädetään 2 artiklan 4 kohdassa;
- b) ankeriasta pyytävien jäsenvaltioiden pyyntiponnistuksen taso sekä 4 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti toteutettu pyyntiponnistuksen vähennys;
- c) kalastuksen ulkopuolisten kuolevuustekijöiden taso ja 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti toteutettu vähennys;
- d) alle 12 senttimetriä pitkien pyydettyjen ankerioiden määrä ja sen eri tarkoituksiin käytetyt osuudet.

2. Komissio esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, joka sisältää tilastollisen ja tieteellisen arvion ankeriaanhoitosuunnitelmien täytäntöönpanon tuloksista ja johon liittyy tieteellis-tekni- taloudellisen kalastuskomitean lausunto.

3. Komissio ehdottaa 2 kohdassa tarkoitettua kertomuksen perusteella tarvittavia toimenpiteitä, jotta Euroopan ankerias- kanta saataisiin suurella todennäköisyydellä elvytettyä, ja neuvosto tekee määräenemmistöllä päätöksen vaihtoehtoisista toimenpiteistä, jotta 2 artiklan 4 kohdassa kutuvaellukselle pääsulle asetettu tavoitetaso saavutetaan tai 4 artiklan 2 kohdan tai 5 artiklan 4 kohdan mukainen pyyntiponnistuksen vähennys saadaan aikaan.

10 artikla

Valvonta ja täytäntöönpano muilla kuin yhteisön vesillä

1. Jäsenvaltioiden on luotava valvonta- ja saaliiden seuranta- järjestelmä, joka on mukautettu olosuhteisiin ja sisävesikalastukseen jo sovellettavaan säädöskehukseen. Järjestelmän on oltava neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 asiaa koskevien säännösten mukainen.

2. Valvonta- ja saaliiden seurantarjestelmässä on oltava perusteellinen kuvaus kalastusoikeuksien jakojärjestelmistä ankeriaan vesistöalueilla, jotka ovat jäsenvaltioiden 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrittelemiä ankeriaan luonnollisia elinympäristöjä, mukaan lukien yksityisomistuksessa olevat vesialueet.

11 artikla

Kalastustoimintaa koskevat tiedot

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava 1 päivään tammikuuta 2009 mennessä seuraavat kaupallista kalastustoimintaa koskevat tiedot:

- luettelo kaikista sen lipun alla purjehtivista kalastusaluksista, joilla on lupa kalastaa ankeriasta yhteisön vesillä 8 artiklan mukaisesti aluksen kokonaispituudesta riippumatta;
- luettelo kaikista kalastusaluksista, kaupallisista yksiköistä tai kalastajista, joilla on lupa kalastaa ankeriasta ankeriasvesistö- alueilla, jotka ovat jäsenvaltioiden 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrittelemiä ankeriaan luonnollisia elinympäristöjä;
- luettelo kaikista huutokauppakeskuksista tai muista elimistä tai henkilöistä, joille jäsenvaltiot ovat antaneet luvan saattaa ankeriaat ensimmäistä kertaa markkinoille.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava säännöllisesti arvio vapaa-ajan kalastajien määrästä ja heidän ankeriassaalistaan.

3. Jäsenvaltioiden on komission pyynnöstä toimitettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot.

12 artikla

Valvonta ja täytäntöönpano ankeriaan tuonnin ja viennin osalta

Jäsenvaltioiden on 1 päivään heinäkuuta 2009 mennessä

- toteutettava tarvittavat toimenpiteet kaikkien elävien alueel- leen tuotavien tai sieltä vietävien ankerioiden alkuperän määrittämiseksi ja jäljitettävyyden varmistamiseksi,
- todettava, onko yhteisön alueelta kalastetut ja näiden jäsen- valtioiden alueelta viedyt ankeriaat pyydetty yhteisön säilyt- tämistoimenpiteiden mukaisesti,
- toteutettava toimenpiteitä sen toteamiseksi, onko asiaan liit- tyvän alueellisen kalastusjärjestön vesiltä kalastetut ja näiden jäsenvaltioiden alueelle tuodut ankeriaat pyydetty kyseisessä alueellisessa kalastusjärjestössä hyväksytyt sääntöjä vastaa- valla tavalla.

*13 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2007.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. PEREIRA
